

ЛАЗАРОС

ЙОРДАНКА ЛУКАНОВА

Всичко това се случи в един свят, който не се крепише на зърбете на четири слона. И не се носеше в пространството на сивата кораб на огромна костенурка. Но и неговото оцеляване зависеше от съществуването на представител на дивия живот. А посоката се определяше от човека...

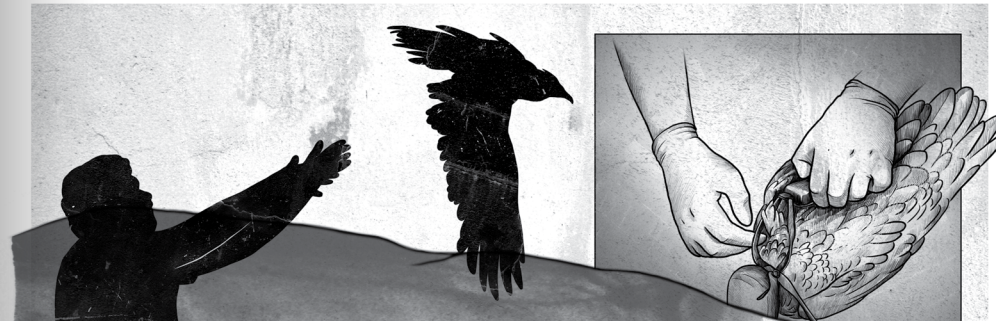
В една прекрасна местност в Гърция - Метеора, не по-малко магична от света на Пратчет, незрял египетски лешояд. Тук се отбележи и своето поколение зрялост - Лазарос. Но се събуди с това име по-късно. Засега е просто един египетски лешояд, за когото единственото важно нещо е стриктно да следва повелите на природата.

Докато не се появи

ОТРОВАТА

През април 2012 г. тревожна новина закъснява умовете на хората от Гърция: опитно-изследователско дружество (HOS) и Световния фонд за дивата природа (WWF) в Гърция - в бедствено положение е намерен египетски лешояд, а другата птица от двокътата е изчезнала.

Лешоядът е открит от местен пастър, който веднага го отнася при ветеринар в Трикала. Птицата се е намирала до отровено куче в местност, където две седмици по-рано е имало и две отровени лисици. От Трикала египетският лешояд спешно е транспортиран до специален център за див животини. Причината за травмата - нелегално използване на отрови. Другата птица така и не е открита.

Но късметът за нашия герой се обръща - волята за живот се оказва по-силна от отровата. Сякаш Бог му помага - затова и му дават името „Лазарос“ („Бог помага“, „Божия помощ“). Съвсем скоро укрепва и отново е пуснат на свобода в планината Антихасия.

Лазарос добива и друга слава - той е първият възрастен египетски лешояд в Гърция, на когото се поставя световен рекорд. Тази модерна технология предоставя изключителна възможност да надгледнем в живота на световно застрашения вид, да проследим пътищата, по които мигрира и местата, където зимува. С настъпването на есента неговият път започва от централна Гърция, продължава над Дарданелите и цяла Турция, след което поема на юг и прекосва страните от Близкия Изток.

Напролет, вече 2013 г., една непреодолима притегателна сила отново кара Лазарос да поеме дългия и опасен път към земите, където за пръв път е зърнал слънцето. Където вилня и лошо, и добро у хората.

На 10.09.2012г. навлиза в Африка, а няколко часа по-късно прекосва река Нил. Тук се изправя пред най-голямото изпитание - пустинята Сахара. Над горещите пясъци прелетява само за два дни и навлиза в Чад. Лазарос изминава повече от 4000 км само за 14 дни до зимните си квартири в Централна Африка.

Пътят е почти измислен и историята е към своя край. А ни се иска да не обръща - да разкажем още за неговия живот, за намирането на нов брачен партньор и отглеждането на поколение. Но има край. И този край отново е озаглавен **„отрова“**. Лазарос замина само на 200 км от крайната си дестинация в Метеора. Съвсем близо до него е открит и втори отровен египетски лешояд, също намерил смъртта си по пътя към дома от незаконно поставена отровна примамка срещу лисици и вълци. 2 април 2013г. е тъмен ден за екипа на „Помощ за египетския лешояд“. А Европа зауби още два екземпляра от най-застрашения вид хищна птица на неините територии.

Какво ли го озабавя сега?

BirdLife International и Фондацията за опазване на лешоядите (VCF) изпращат през април 2013 г. общо писмо до европейските и гръцките власти, във връзка с отправянето на Лазарос. В писмото си двете организации призовават гръцките власти да предприемат незабавни мерки, за да се намери виновникът, а борбата с отровите да стане ключов приоритет в природозащитата.

Тази борба е приоритет и за LIFE+ проекта „Помощ за египетския лешояд“. Нашият стремеж и усилия са да променим посоката на света на египетския лешояд - от разруха към живот. Това неминуемо би повлияло и на посоката на движението на нашия свят.